

מסורת הש"ס

(א) [תוספתא ז"ק פ"י ע"ש],
(ב) או משכנו. (רש"ל, ג) ז"ל
מהאומן, (ד) ג"ח לאוקמי.
ר"מ, (ה) ר"מ מ"ו,

גליון הש"ס

תוֹס' ד"ה אֵלֶּה ב' וְאוֹר"י
דל"ק ב. קֶשֶׁה לִי הֵא כֹה קֶשֶׁה
בַּמַּתִּיבִין דְּקַמֵּי ר"א עַד
שִׁיחָא שֶׁסּ מִקְצֵת הַיּוֹדֵא
וְקֶשֶׁה הֵא יֵשׁ לוֹ מִגּוֹ דְּכַפֵּר
הַכֵּל וְא"כ מוֹכַח תִּירוּצֵס הַשְּׁנִי
וְל"ע:

הגהות הב"ח

(א) גמ' (אמר) דר הוה
 מיצינא קמיה דחזיני ואמר
 לי וכו' (אמר) וכו' ק"א
 וסוד ג' שצ"ס אמר רבי
 חייא וכו' וכו' (ב) שם
 (ג) שם
 (ד) שם קרנאלי א"ל
 הי: (ה) שם שפיר קאמר
 ליה מה מ"ט לה ג"כ ג'
 (ו) דלג משרי לה דכא:
 (ז) רצב"ס (ח) מיונא וכו'
 (ט) חומרי ק' וטוען שמכר
 לי אחי: (י) אמר שבכר
 אלט וכו' (יא) (אמר) דר
 מיא וכו' עילת אחד שהא:
 (יב) אמר לי בעל הדין
 לאומד סה"י

מוסף תוספות

א. והיונו טעמא דשרביט
מרומא מקצת ומרובה
מקצת (ב"ר) א. מפני מ
מקצת תורה מרומא בקצת
הטענה שרביט דאורי
מקצת שיכול לכפור בכל,
הקצת אין אורי שרביט
בפני חזק חובב. דש"א.
ג. [א] יאצא לרס סמיים ב
חזקא, אי אצא עדים ודא,
משום דאורייתיהו לישני
דרבב קרין לעצמא קמא
אי אצא עדים אורי אפי
דאחא אמאי שי
חזקא, וי לי לעצמא ברא
אי אצא עדים ודא, אחר
אמאי שי לי חזקא. וי.
ד. עין זמנין
כד [ש]שכבר ראשון
בסודותיהו אורי אורי
נשתן חביוו שי ונחן לו
הפעת וחביוו נרצח
הפעת ואפי השלתי ב
מקצת מוכרו לו ונמצא
האורא חביוו לאומן וי
נשתנו לזה השעשע ב.
הרשות בידו. וי.
ו. ומסתמא שלי הוא.
ז. א. כי אורי חזק סביר
השקדתי חזק אורי כלום
שיצואתא לפני העדים
וראוי אורי כירן שיש עדים
מלתי בשליתו
ברשתו דא לא אורי
הוא לע. מפסד.

עדי מסירה וועג דראס: וקסני אומן
 להביא ראיא כרעס ומיוצמא דלזיי דאמנ
 דליבא עדים ואלא ראיא. דוכיי הכל מהימן
 ה מעולם: הא אחר. איניש בעלמא דלא
 אי דאין לו
 מי ראיא
 מן בפנייה
 צידו איכ
 חוקה הא
 רמ פקדון
 עשוי צידו
 ויך צידו
 הא צידו

ויפוס שאין
 צידי והא
 ס ולא ראה
 ההא אפילו
 הכל דהא
 אלל חצירו
 לו צעדים
 כך ה' לאו
 : אלל אחר
 ירה והלכך
 אחר יש לו
 יכול לומר
 כלל הקוין
 ריבין עדים
 יכול לומר
 וקסני אומן
 יכא עדים
 וסא דרבה.
 עד דאיכא
 מחבא

ימים אין צריך להחזיר לו בעדים דהא דהך
 המוכר את הבית לקמן (דף ע.) פסקין
 בירו בשטר אין צריך להחזיר לו בעדים.
 אלא עדים אחר אמאי מהימן מיניה שמעינן
 ימים ועדיין ישנו לפקדון בידו לפינוי שאינו
 ולטעון שמכר לו ח' ח' (א"כ) ישנו נאמן.
 אלא למה דהא (ומפס) מהימן מינו דאי ש"מ
 ד מוכר אוחס וכן נאמן ובשבועה. וה"מ
 ל אם ראה עוליתו ביד חבירו ומכירין בו
 לוה מה מינו אלך ואמר לו לקוח הוא
 ואמן לומר הפקדתי אלך מאחר שאין לו
 ביד חבירו שאינו אומן אלל ראה עוליתו
 ח' ח' ביד אינו נאמן אלא"כ יש לו עדים
 הלה ויטל את שלו) וא"כ ש"מ שלם מסר
 ואינו בידו נאמן האומן לומר לקוח הוא
 ימים דמינו דמאי טעין החורתי לך כי אמר
 (וה"מ דאומן אין לו חזקה בכלים שאותו
 עבד בגד לזבוע ועולית לכובס וכן חלוק וכל
 עורות. וה"מ שיש חלוק בין אומן לבעל
 וכן לשאיל ולהשכיר אבל דברים הנשעין
 ו"ל"ש כל אדם אם אמר לקוחין הן ביד אינו

א: צדיק האומן. שנתן לו האומן טעיה של
עד שיבא הלב. אותו שנטל טעיהו של זה א
רב חייל. טעם דרשא בא לפרש מאי ש
במלות בעל הדבית שזיהו לו למוכרו וטעמ
ו מותר להשתמש בה מה שאין בן צדיק
עומד עשה: אלא: אם נתנו לו את האומן
הוא מותר להשתמש בו אלא דלמרא ליה היל
אבל. אם אמר לו הילך טעיהך כסבור הו
נין שמצינאין להן גנבים לתקן כדאמרי
טעיהו. שמסרתי לך לתקן: דהוי'הו
הוא אומר שיראו עדים שאתה א
וולאוי'הו בשביל טעומיך של בעל ארעה
אמר ליה. האומן. כל השיב רבא לנביא ש

חזקת הבתים פרק שלישי בבא בתרא

מזו.

ידוע אלץ ודאי אייני בראה וחס"ה אומן
 יבא עדים ולא ראה ולא תני לרישא לשום
 דבש"י לאשמועיני דינא בנתנה לו תנא נמי
 דאומן אע"פ דפשיטא היא ואין להקשות
 במאי דמש"י כתיב אחאי נקט בסיפא
 נתנה לו הוה ליה למיתני ראהו בידו
 אע"פ שהטיל ביד אומן דהא לא
 נחת תנא לאשמועיני מיד דבינא
 דראה ודאי קמני נמנה לו ודוהו
 הדין ובריה נמי בנתנה דמי שהיה
 צריך לינתה לו על כרחו:

אלה לאו דליבא עדים. הקשה ריב"ם להיכי מצינן לאורויי בדליבא עדים אם כן אחמי צומנו נשבע ונטול הא אמינין בריש כל הנשבעין (שבועות דף מה: ושם) דלם שכוו שאל צדים מתוך שיכול לומר לא שכתריק מעולם יכול לומר לא שכתריק ונתמי לך שכר *ואוריי דלא קשה מידי דחדא דפלוגתא היא תם ועוד דהכא ליכא האי מינו כיון שמורה צומקת ואי אמר לא שכתריק מעולם הוי כופר בכל וחזקה דלין דלם מעין פמי בעל חובו *
ואי דאביא עדים אחד אבאי יש לו חזקה. ונראה דבריה מיירי דאי בלא ראה אומן נמי יש לו חזקה מיגו דאי בעי אמר החזקתי קך דלין ריך להחזיר לו בעדים אלא ודאי בראה מיירי א"כ אחר אחמי יש לו חזקה כיון וליכא עדים בצומת פקדון בלא לידו ואל מצי למשטמן החזקתו לז הכיר ראה * וה"ל נראה

בצמיתו: ^א וְכִי אֵין אֶרֶץ עֲשׂוֹי לְדוֹמָר לְאִוִּים
לְאִוִּים וּמִכָּר אֶת שֶׁל זֶה שְׂהִיָּה סְבוֹר לְמִכּוֹר
שֶׁל חֲצִירוֹ תַּחֲסִיט ^ב אֶלֶל אֶם לֹא הִיָּה עֲשׂוֹי
הִיָּה מוֹתֵר מַחֲמַת שְׂטֵטָה אֲוִיָּם וּמָן אֶת
לוֹ בְּצִית הַחֶלֶל אִין בְּצִית הַמִּשְׁתַּה וְסוֹפוֹ
לוֹ לְאִוִּים וְיִחוּר וְיִחוּר שְׂפֵעוֹ מִמֶּנּוּ תַּלְמִיטוֹ:
וְיִהָה בְּכַף. ^ג בִּי תַלְמֵת שְׂפֵעוֹ בִּי סִמְיָנִים כְּעִין
סִיָּם בְּצִיעוֹת עֵין שְׂהִיָּה מִכְרִים שְׂהִיָּה שְׁלוֹ:
מִשׁוֹי רֵאָה מִ"ט דְּרֵאָה תִּנְיָה תִּימָה לְרַשְׁבֵּ"א
אִין בְּצִי לְמִימֵר שְׂפִיר קֶאֱמֵר דְּלֵא מִשׁוֹי
קֶאֱמֵר דְּנִחוּסִי ^ד דְּמֵה כְּרִיךְ לְמִימֵר עֵלָה רֵאָה
וְיִכְיִירוֹה שְׂהִיָּה שְׁלוֹ דְּחִיב לְהַסְחִיר שְׂהִיָּה
מְעוּלֵם וְנִרְאֵה לוֹ עֲלֵה יִדִּי שְׂפִיר קֶאֱמֵר
הִיָּה זְבָרִים מְעוּלֵם דְּפִלֵּי דִי כִין לֹא מִשׁוֹי
לֹא הִיָּה בֵּה בְּצִיעוֹת עֵין וְיִחֹל לִוְמֵר אַחֵר
חֵה הוּא בְּדִי לֹא הִיָּה נֶאֱמַן דִּלְכִין לוֹ עוֹד מִיָּו
חֵה לוֹ לֹא הִיָּה זְבָרִים מְעוּלֵם דְּרֵאָה לִוְמֵר כֵּן
חֵה כֹחוֹת שְׂהוּא שְׁלוֹ בִּידוֹ וְהַשְׂמָח אֲמִי שְׂפִיר
לְוִמֵר אֲעִי"ם שְׂאִינָה רֵאָה גִּמּוּרָה וְ
חֵה סִמְיָנִים כְּמוֹ שְׁלוֹ דְּרֵאָה דְּקִמֵּי בְּצִירֵיחָא
(גִּמּוּרָה) אִינוֹ נֶאֱמַן לִוְמֵר לְקוֹחַ הוּא בְּדִי:

שנה
עַתָּה כְּדַמְפֶּרֶשׁ לִקְמִיָּה לִדְלִיכָה לַמִּימָר הָאוֹמֵן
וְיֹכֵר כִּי לִדְלִיכָה לַמִּימָר שֶׁהָאוֹמֵן מִכֵּר
וְנִתֵּן לוֹ טוֹת וְזוֹ מַדְעָה עַד שִׁחְזָר לוֹ אֶת
לְדוֹתָר לְהַשְׁתַּמֵּשׁ אֵלָּה שָׁנָה לֹא הָאוֹמֵן
לִדְלִיכָה לַמִּימָר מִיַּעֲשֶׂה טַעַם: וְהוּא נִמְיָ
כִּי לֹא אָמַר לִיָּה טוֹתָיִם שֶׁאֵין זֶה שְׁלֹו מַדְעָה
וְאֶסּוֹר לְהַשְׁתַּמֵּשׁ שְׁלֹו מַדְעָה. וְכֵן הִלְכָה:
בְּדִיתָא לְוִוִּיךְ אֲשֶׁנִּי אֲשֶׁסְפִיךְ: אָמַר לִיָּה
שְׁלִי וּמִיָּהוּ הָעֵדִים אֵין מִכִּירִין בִּי יִפֵּה
בְּצִיךְ וְהוּא עֲזָמָן מִן הַחֹשֶׁךְ: אִיבִירָה לֹא
זֶה לֵאמֹר לֵשׁ שְׁמִים מִתְּכוּיִן אֵלָּה לְגַנוּב אֶת
זֶה דֹּפִי: כְּשֶׁרִים שֶׁבִּשְׂרָאֵל יִכּוּלִין לְטַעֲוֵן כֵּן:
רָאִה

עין משפט
נר מצוה

קנז א מ״ פ״ מהל
טוען הל א סמג עשין
זה טוש״ע ח״מ ס״ פט
סעף א:
קנז ב מ״ פ״ מהל
גזילה הל א סמג עשין
עג טוש״ע ח״מ ס״ קל
סעף א:
קנז ג מ״ ש טוש״ע שם
סעף ב:
קס ד ה מ״ ש טוש״ע
שם סעף א:
קסא ז מ״ פ״ מהל
טוען הל א סמג
עשין זה טוש״ע ח״מ ס״
הלל סעף א:

רבינו גרשום

[illegible]